

nu lod dem beholde det Dyrtdstillæg, som de nu have faaet, et enkelt Aar længere, end det laaber til at forekomme enkelte Medlemmer nødvendigt? I hvert Fald er det ikke Tilfældet, naar det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valokreds vilde gjøre gjældende, at Dyrtden egentlig talt kun eksistere i Aarene 1873—74, men at den allerede var begyndt at gaa ned i 1875, og i 1876 var forbi. Det er ikke Tilfældet. Dyrtden har eksisteret ubetinget lige til 1877 medregnet. Der har ikke været nogensomhelst virkelig Nedgang i Priserne af nogen væsentlig Betydning for isjor, og selv Nedgangen isjor har ikke endnu været istand til at virke saaledes, at det kan komme de Paagjældende til gode. At dette vil komme, tvivler jeg ikke paa, der er ingen rimelig Grund til, at de saakaldte daarlige Aarer skulde blive bedre for det Første; men det er ikke kommet endnu. Derfor bør man ikke, hvor der er Tale om en Udgift, som Staten sagtens har Naad til at gjøre, og som i og for sig ikke er meget stor — thi for vor finantsielle Status har det jo Intet at sige, om de 250,000 Kr. blive strøgne eller ikke — allerede nu gaa til at indstrænge Dyrtdstillæget. Jeg har betragtet Sagen fra et Billigheds Standpunkt, og jeg har, som sagt, kun villet bede Thinget om ikke taar at begynde paa Nedsættelser af Tillæget. Men jeg kan dog i ethvert Tilfælde ikke se bort fra noget Andet, som vi ogsaa have faaet paa i vor Betænkning, nemlig at dette Dyrtdstillæg til Embedsmændene staa, om ikke i et flaaestift Svillingeforhold, saa dog i en naturlig Forbindelse med Tillæget til Skolelærerne og Tillæget til de menige Soldater. — Det vil, tror jeg, bedrøve os Alle, om man paa Grund af, at vi ikke kunde blive enige om dette Dyrtdstillæg her i Nigsdagen, skulde komme til at rense Finantsloven for alle Dyrtdstillæg. Jeg tror, at det vilde være et høist bedrøveligt og sørgeligt Resultat af de Forhandlinger, som vi nu ere begyndte paa. At der er en Mulighed for, at det kan komme dertil, staa os Alle klart. (Berntsen: En fjern Mulighed). Hvorvidt den er fjern eller ei, som det ærede Medlem afbryder mig med, er umuligt at sige. Da jeg har istand selv at raade ærede Medlemmer til at stemme saavel imod det ene som imod det andet Mindretalsforslag, tilkommer det ikke mig at anbefale det One fremfor det Andet; men det vil jeg sige, at saavidt jeg er istand til at opfatte hele Stillingen, er denne Mulighed ikke saa fjern, hvis det Mindretalsforslag, som jeg antager, at det ærede Medlem er stemt for, bliver vedtaget. — Endnu har jeg en enkelt Bemærkning at gjøre til § 27, til Spørgsmaalet, om man kun skal bevilge Laanet til Broen over Sebbesund under Forudsætning af, at Passagen over den paatentte Bro bliver fri. Jeg skal ærligt tilstaa, at jeg kjender ikke meget til Forholdene deroppe, og til hvorvidt det vil være unu-

ligt for denne Egn at staae Broen tilveie, naar den Forudsætning, som Flertallet fordrer indsat, bliver vedtagen. Men just af Frygt derfor og henset til, at vi allerede tidligere have givet Egnen saagodisom et Løfte om, at den skulde faae denne Bro, kan jeg ikke være med til at stemme for Ændringsforslaget, hvor enig jeg end i og for sig kan være i, at det er bedst at være fri for alle den Slags Bropenge.

Gulstein-Ledreborg: Jeg har ikke begjæret Ordet, for at imødegaa nogen af det ærede Medlems Betragtninger, men kun fordi jeg under mit første Foredrag glemte at udtale, hvad jeg privat har meddelt den ærede Drdsfører, at Ændringsforslaget Nr. 193 b. om Dyrtdstillæget for nyanfattede Embedsmænd, har jeg efter Bemyndigelse fra mine Meningsfæller at tage tilbage, da det i sit Hovedindhold falder sammen med det Ændringsforslag, som er stillet under Nr. 192 af et andet Mindretal, og som i en enkelt Bestemmelse efter vor Mening er mindre strengt, mindre haardt. Paa egne og Medforlagsstilleres Vegne tager jeg altsaa Forslaget under Nr. 193 b. tilbage.

Formanden (Krabbe): Forslaget under Nr. 193 b. er saaledes taget tilbage. Maa jeg spørge om Noget optager det? (Ophold). Da Ingen optager det, er det bortfaldet.

Finantsministeren (Estrup): De Ændringsforslag, som vedkomme Finantsministeren paa det Afsnit af Finantslovsforslaget, som nu foreligger, ere kun Forslagene Nr. 191—97 samt 203. Da saavel den ærede Drdsfører som de andre ærede Medlemmer, som have havt Ordet efter ham, have været enige om at omtale Forslagene Nr. 194, 195 og 196 forud for Forslagene Nr. 191, 192 og 193, skal jeg følge det Exempel, som derved er givet og altsaa først udtale mig om de Ændringsforslag, som ere stilled til Finantslovsforslaget om midlertidigt Tillæg til Skolelærerne. Det Ændringsforslag, som er stillet under Nr. 194 af det hele Udvalg, finder jeg ikke Noget at indende imod, det forekommer mig at være en i og for sig fuldkommen rigtig Tanke, at Konstitution i et Embede, som kun hidrører fra, at der ikke gives fast Ansættelse, fordi visse Forandringer paatæntes deri, med andre Ord, at Embedet eller Bestillingens Bestaaelse i og for sig er fast, og at Konstitutionens Varighed ud over et Aar er betinget af, at en saadan Ændring i Embedets Forhold ikke har kunnet tilveiebringes i Løbet af dette Aar, regnes for lig med fast Ansættelse; det finder jeg fuldkommen forsvarligt. Ændringsforslag under Nr. 195, der er stillet af Udvalgets Flertal, kan jeg derimod ikke anbefale til Thingets Vedtagelse, fordi det forekommer mig, at det vil medføre